

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 382/2020
30.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиоца “ТРИГЛАВ ОСИГУРАЊЕ” а.д Београд, чији је пуномоћник Мирослав Бојић, адвокат у ... против туженог АА из ..., ради дуга, у поступку по захтеву за решавање сукоба надлежности између Трећег основног суда у Београду и Основног суда у Чачку, у седници већа одржаној 30.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету месно је надлежан Основни суд у Чачку.

Образложење

Тужилац је дана 16.03.2016. године поднео предлог за извршење Основном суду у Чачку ради наплате потраживања у износу 540.833,33 динара са припадајућом законском затезном каматом које извршење је одређено решењем означеног суда Ив бр. 107/16 од 06.02.2017. године. Тужени је изјавио приговор против таквог решења у којем није истакао приговор месне ненадлежности Основног суда у Чачку.

Основни суд у Чачку је решењем Ив бр. 107/16 од 05.07.2017. године усвојио приговор извршног дужника, ставио ван снаге претходно наведено решење о извршењу у делу у коме је одређено средство и предмет извршења и укинуо је све спроведене радње. Одредио је да ће се поступак наставити као поводом приговора против платног налога. Списе предмета уступио је парничном одељењу, па је поступак настављен у предмету П 152/18. На припремном рочишту одржаном дана 13.12.2017. године извршни поверилац је истакао приговор месне надлежности, па се Основни суд у Чачку решењем од 19.03.2020. године огласио месно ненадлежним са налогом да се списи предмета доставе Трећем основном суду у Београду.

Трећи основни суд у Београду није прихватио месну надлежност за поступање у овој правној ствари. Зато је списе уз пропратни акт П 19377/20 од 08.09.2020. године доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности применом одредбе члана 22. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...18/20) Врховни касациони суд налази да је за поступање у овој правној ствари месно надлежан Основни суд у Чачку.

После усвајања приговора извршног дужника и стављања ван снаге решења о извршењу у одговарајућем делу на основу члана 49 став 4 ЗИО поступак се наставља

као против приговора против платног налога који је регулисан одредбама Закона о парничном поступку. Како тужени није истакао приговор месне ненадлежности поступајућег суда, то је Основни суд у Чачку засновао надлежност одлучујући о приговору изјављеном против решења о извршењу на основу веродостојне исправе. У конкретном случају не постоји основ за искључиву месну надлежност Трећег основног суда у Београду. Приговор месне ненадлежности у парничном поступку представља правно средство туженог. Тужиоцу, за избор уговорене надлежности парничног суда, уколико поступак започиње предлогом за извршење, који се подноси према правилима о месној надлежности извршног поступка из члана 7. ЗИО, остаје могућност да се у самом предлогу унапред позове на постојање споразума о надлежности парничног суда за случај да се започети поступак даље буде проводио по правилима парничног поступка. Према садржини предлога за извршење којим је започет овај поступак извршни поверилац, сада тужилац није захтевао да се у случају приговора извршног дужника списи предмета доставе парничном суду према уговореној надлежности. Како се тужилац тек на припремном рочишту позвао на постојање споразума о надлежности између учесника у поступку у виду приговора месне надлежности, то није било услова да се Основни суд у Чачку огласи месно ненадлежним за поступање у овом спору по таквом приговору тужиоца.

На основу изложеног Врховни касациони суд је, на основу члана 22. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

**Председник већа–судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић